

Wambasa d. 10. 3. 1936.

Kära Mormorsmor!

Tack så väldigt mycket för påskägget.
Det är mycket gott, åtminstone det som
jag ännu har smakat på. Utom det har
jag ätit upp nästan alla påskäggen. Det är
inte så vidare lätt, att skriva brev då jag
på samma gång skall besvara Peginas
frågor om vad hon skall skriva i ett brev.
Hon vet inte det förstås och jag tror att hon

varje gång har fått svar att skriva om
växret. Nu ha blårippoma samt en och
annan svalört och vårlök slagit ut här.
Men annars är det just inte mycket vär,
kallt och regnigt som det är. Inga träd
ha ännu slagit ut. Men däremot äro alla
krokusar utslagna, snödropparna och Bran-
tis ha nästan blommat slut nu. Om man
ser riktigt roga på marken så kan man
se att den är litet grön d. v. s. där det finns
gräs. — En av mina bladkaktusar tänker
blomma för första gången nu. Den har fått
en massa små söta knoppar. Jag är inte sä-
ker på ännu om den kommer att få gula
eller skära blommor. Jag hoppas att de bli
skära ty skärt är min älskelingsfärg.

Nu för tiden läsa Ulla och jag mycket och
få många och långa läror eftersom vi sko-

la pröva in i Wallinska skolan i Stockholm
i vår. Vi hoppas båda förstås att vi skola
komma in i första ringen. Nu vet jag ingen-
ting mera att skriva den här gången, så det
får vara nog nu. Många hälsningar

från
Agneta.

